

פרשת מקץ

ויהי מקץ שניםים ימים ופְרָעָה חֹלֶם.

איתא במדרש, כתיב קץ שם לחושך, קץ שם ליום כמה יהיה בבית האסורים. כיון שהגיעו הקץ ופְרָעָה חֹלֶם.

ביاور דברי המדרש הוא, דבכל דבר שבעולם יש סיבה ומסובב. כמו אחד שקנה שחורה אחד והרוויח סך גדול בזזה. ולפי שכל בני העיר קנה השחורה, זה היה הסיבה שנסתבבanza מההרוויח סך גדול. אבל באמת הוא טעות, שלא הסיבה גרמה לו הריווח רק מון השם נגזר עלייו שירוויח וע"כ נסתבב שיקנה שחורה זו. נמצא שהרוויח הוא הסיבה וקניית השחורה הוא המסובב כדי שעיל ידה יהיה התכליות הנרצחה.

וכן כאן, דלפי השכל הוא דהחלום של פְרָעָה הוא הסיבה שיצאה ממנו זה המסובב שייצא יוסף מתפיסה, אבל באמת אינו כן. והדבר הוא להיפך, דעתך הדבר היה שהגיע הזמן ליעס' שיצא מבית האסורים, ומה נסתבב שחלם פְרָעָה חֹלֶם. היציאה של יוסף הוא הסיבה, וחולם פְרָעָה היה המסובב. וזה שאמר ויהי מקץ שניםים ימים ופְרָעָה חֹלֶם, וכיון שהייתה מקץ שניםים ימים סיבבה שחלם פְרָעָה. וזה שהביא המדרש הפסוק קץ שם לחושך, וכיון שהגיע הקץ מיד ופְרָעָה חֹלֶם.

(בית הלוי)